

El museu de la pesca o com compartir interessos

Publicat per [Miquel Martí Llambrich](#) [1] el 02/12/2014 - 17:30 | Última modificació: 01/10/2020 - 16:01

[Museu de la Pesca](#) [2]

L'any 2002 s'inaugurava al port de Palamós el Museu de la Pesca. Era la culminació d'un projecte que s'havia encarat feia més de deu anys, quan es va municipalitzar una col·lecció d'un antic museu, el Cau de la Costa Brava. Per primera vegada se li atribuïa a la pesca una dimensió cultural, més enllà de l'activitat econòmica fonamental que representa en els ports del nostre litoral.

Aquesta iniciativa, liderada per l'Ajuntament palamosí, responia a tres estímuls: per un costat, la constatació que els canvis viscuts en les darreres dècades han comportat la pèrdua de molts llocs de treball, han amenaçat el manteniment de la memòria d'una cultura mil·lenària i planteja la necessitat de reflexionar sobre la sobreexplotació dels recursos. Aquesta reflexió sobre els escenaris de futur i protegir els testimonis materials i immaterials del món pesquer es revelava ja com una necessitat de primer ordre.

En segon lloc, la pesca, a més a més, enllaça amb la història i les arrels de la vila i ha dibuixat un paisatge que es converteix en element d'identitat per a la comunitat.

Finalment, i en un context turístic com és la Costa Brava, un museu especialitzat en un aspecte marítim que entronca amb la tradició i també amb el present de la vila es percebia de forma positiva per la seva capacitat d'atraure públics diferents.

Des de la concepció inicial de la idea i fins als nostres dies, el Museu de la Pesca s'ha guiat a través de quatre directrius bàsiques que donen sentit a les nostres accions:

En primer lloc, el museu havia d'anar més enllà dels objectes, de l'exposició i dels seus propis murs, tot generant àmbits de recerca, de documentació, de divulgació i de dinamització cultural, per bastir un relat o relats amb missatge, amb la voluntat d'incidir en les activitats i comportaments de la ciutadania vers el món de la pesca, dels pescadors i del peix.

En segon terme, el museu, més enllà de la seva exposició centrada en la pesca des de la perspectiva humana o etnogràfica, volia esdevenir una plataforma per a treballar els temes relacionats amb la mar, en totes les seves dimensions, activitats i problemàtiques.

La tercera premissa és que per assolir aquests objectius es feia necessari establir una col·laboració i vinculació estreta amb les institucions, entitats i col·lectius més rellevants del sector cultural i educatiu. És per això que, des del primer moment, es va signar un conveni de col·laboració amb la Universitat de Girona, per desenvolupar conjuntament, entre altres, el projecte museològic i el museogràfic.

Finalment, el museu havia d'estar i ha de seure i ha estat endegat per l'Ajuntament amb el suport tècnic i conceptual de la Universitat de Girona i amb la complicitat i entusiasme de la Confraria de Pescadors, així com l'ajut econòmic de Ports de la Generalitat, la Diputació de Girona, la Generalitat de Catalunya i el patrocini d'empreses privades que han permès apuntalar un projecte motor del desenvolupament econòmic, social i cultural del municipi, basat en els recursos i actius propis.

Des de l'Ajuntament de Palamós, d'acord amb les premisses que enuncïàvem al començament d'aquest escrit, es va treballar per desenvolupar un projecte cultural que és un projecte de desenvolupament local, la qual cosa comporta l'establiment de llaços estrets amb els diferents agents científics, culturals, educatius, econòmics i socials, públics i privats, del territori, que comparteixen interessos en pro d'un objectiu que reporta beneficis clars a la societat. Des d'un lideratge convençut i guir estant lligat al propi sector pesquer, no només de Palamós, sinó de Catalunya. El museu havia de néixer i créixer amb el sector pesquer al costat, tot sentint-lo com a propi, no només des del punt de vista de la memòria històrica o la identitat, sinó com una eina al seu servei.

Aquest plantejament i aquestes necessitats coincidien amb la interdependència creixent que als anys noranta es

veia entre la cultura i el turisme.

L'oferta del Museu de la Pesca i el conjunt de projectes connexos, com la Càtedra d'Estudis Marítims (UdG), el Centre de Documentació del Mar i la Pesca (Documare) i dels quals destaquem l'Espai del Peix, -com a centre d'interpretació del peix desembarcat al port de Palamós i aula gastronòmica-, s'insereixen en un context superior que respon a un marc estratègic que malda per l'aprofitament sostenible del patrimoni natural i cultural local, com a element del desenvolupament local, com a recurs prioritari per al turisme sostenible i com a element d'identitat dels palamosins.

Certament, davant la regressió que pateix la pesca, Palamós ha optat per reconvertir l'activitat i la infraestructura pesquera a través del desenvolupament d'un nou vessant de major valor afegit: la cultura del peix.

Aquest procés que permet la rendibilització del patriconvincent.

Categories: Debat 2014

Categories: Debats Interacció

Categories: Article

Etiquetes: polítiques públiques

Etiquetes: administració local

Etiquetes: institucions culturals

Etiquetes: museus

Etiquetes: sostenibilitat

Etiquetes: #debat14

- [3]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/blogs/2014/12/02/museu-de-pesca-com-compartir-interessos>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/martilm>

[2] <http://www.museudelapesca.org/>

[3] <https://interaccio.diba.cat/node/5531>